

Heinrich Rahn

**Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad
Exequias, Quas ... foeminae Annae Güsebiers/ Coniugi suae desideratissimae,
Viduus moestißimus parat, Cives suos in aedem D. Nicolai ad horam mediatam
primam serio vocat**

Rostochi[i]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777525593>

Druck Freier  Zugang



Rhane, H.,
in A. Güsebier,
uxor. D. Brand.

R. 1638.

48







RECTOR 116
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,
J. U. D. & Profess. P.
AD EXEQUIAS,
Quas
FOEMINÆ PUDICISSIMÆ
ANNÆ Gusebiers

Conjugi suæ desideratissimæ,

Viduus mæstissimus parat, David Brand
Cives suos in ædem D. Nicolai ad ho.
ram mediatam primam scrio vocat.



ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.

Anno M DC XXXIX.



Uantam in matrefami-
lias jacturam quæq; domus fa-
cant, utinam Viro P ræstantissi-
mo Doctissimoq; Dn. DAVIDI
Branden/ Optimo hujus Reip.
civi, credere ex aliorum queri-
moniis, non tam discere experiundo licuisset!
Qui pudicissimam lectissimamq; foeminam,
ANNAM Gusebiers / uxorem dilectissimam,
tot virtutibus domi spectatam, desiderare eo
vehementius nunc debet. Etiam si haec tenus
non parum excruciatuſ sit ab eo tempore, quo
decubere primum, lectoq; affigi incepit.
Quippe quæ ex hæreditario vitæ malo phthisi
laboravit per aliquot annos, continua autem
mensibus premere lectulum suum, maritoq; per
id valetudinis suæ tempus jam tum dolori esse
debuit. Cum nihil æquè suarum partium,
valens duceret, quam abstinere ab otio leſe, mā-
ritum

F f 2

ritum

ritum ab iis rebus, quæ vidua etiam curare
quam optime poterat. Scilicet diligentissima
& maximè sedula artis suæ, quâ familiam rege-
ret, amplioremq; & auctiorem daret, nullis la-
boribns, nullis vigiliis curisq; pepercit. Dies
suos non deambulationibus, & spectaculis ad
fenestram, speculoq; aut capite formaq; cetera
corporis componenda transigens, sed inter an-
cillarum operas divisa, Deoq; precibus ac hym-
nis suo loco inter continentes verbi cælestis
auditores vacans. Noctes ipsi non totæ in-
somno erant. Nam & meditari anteacta & quo-
modo rectius geri emendariq; sequiora posset,
quidq; in posterum diem agendum esset, ante-
quam inclinaret oculos, omne secum reputa-
re. Ipsa cubitu primum digressa, postrema
cubitum abiens, quam minimum tempus dor-
mido locabat. Cui rei assuefacere successus fe-
lix, partaq; res auctior poterat. Sensit enim
laboris manuum suarum perpetuum fructum,
dum nōq; damnis jacturisve in negotio suo, lu-
cris potius quæstusq; honestissimo afficeretur,
Eaq; omnia sic tractabat, ut minimum cura-
rum marito esse, sibi magis relicta isthæc omnia
expeteret. Nisi, si conjugis autoritate ac of-
ficio

ficio opus esset. Quibus sic utebatur, ut non molesta familiæ, vicinis morosa aut gravis, sed ut quam optima rerum suarum consultrix existeret. Comis alias & affabilis, verborum sensuumq; ac memoriæ pollens, temporiq; usum monere sic & redarguere sciebat, quasi nihil quicquam ejus actura. Sua imprimis non aliena sectari, aut invidere, aut detrahere, sibiq; imputare arrogantius didicerat, nec facile quicquam contemnere, præter aliarum stultiam. Quæ genus suum, quæ familiæ splendorem & decora, alienasq; virtutes jactare, ostendere suas non possent. Quo pacto tranquillitas fructum percipiebat ingentem. Dum enim quasdam nobilitas, quasdam honor, quasdam dura supra caput imperia, quasdam humilitas premit, illisq; omnibus vita servitium ac labor est, assuefecbat ita conditioni suæ foemina prudentissima, ut quam minimum de illa quereretur, comprehendenderet potius quicquid haberet circa se commodi, æquissimoq; animo quarumcunq; rerum suerum solatium inveniret. Ergo & dura mollire & angusta laxare, & gravia rite ferre, nec efferri in latibus, cupiditates autem contrahere, nec evittere in.

Ff 3

lon-

longinquum , sed includere vicino solebat.
Ultimo & dum lectulo affligetur, scire rapsē
incipiens, totius mortalitatis æquè levia esse
omnia, extrinsecus diversas habentia facies, in-
trorsus pariter vana, Nam & corporis vires
habitumq; & formam , animiq; alacritatem
sensim amittebat, & per continentem morbi
vim deponere amorem hujus vitæ, solviq; tan-
dem aliquando, & cum Christo esse cupiebat.
Id quod ipsi vigesimo septimo Junij circa se-
ptimam vespertinam eadem hora qua in lucem
atq; ad labores hujus seculi edita erat , proli-
xe & secundum vota sua contigit. Parentes
habuit CHRISTIANUM honestissimum, & specta-
ctum hujus urbis civem, Viri Prudentissimi Dn.
HENRICI, Senatoris apud nos & Camerarij p. t.
gravissimi, deq; Republ. optime adhuc meren-
tis ex ANNA Nettelenbladeg/ filium ; Matrem
MARGARETHAM Kochen/ HENRICI Viri Integerri-
mi & ANNÆ Schelen / à Nobili Viro JOACHIMO
Schelen/ Praefecto quondam Coenobij Ribni-
tzensis progenitæ filiam. Quam primum
hanc lucem aspexit, per genitores ad Christum
manu ducta ; & in fœdus recepta per baptismū,
ad virtutes illas, de quibus supra diximus, ma-
gna

gna cum cura & diligenter alluevit. Ideoq;
factum, ut amata, optataq; in matrimonium,
ab honestissimo Viro JOACHIMO Duncern/
Candido proboque, cive, in domum ejus ac fa-
miliam vigesimo tertio ætatis anno secederet,
cum quo biennium conjunctissime fecit, ma-
gnum atq; in gens experta malum, cum per sce-
lestissimum, hactenus latenter, vindicis Dei o-
culos non evasurum, percussorem Maritus, à la-
tere sibi, dum uterq; vespere domum irent, ex
insperato corriperetur. Id quod & valetudinis
& præmaturæ mortis non postrema causa exti-
tit. Anno post, cum eluxisset, repetita in con-
jugium est ab eo, qui nunc exequias adornare
mœstissimus viduus debet. Magnaq; cum
amoris contentione, quatum temporis per qua-
triennium convixit, adversus maritum, absq;
ullo felle, in exemplum optimorum conjugum
transagit. Ex quo multas doloris, & vix ex ani-
mo deponendi causas noster C. VIR accepit, nisi
Christianum se meminisse, & conjugem ipsam
aliquando lequi se oportere intelligerer. Quæ
multis cum adversitatibus configere non prius
desijt, quam cum vitæ suæ, anniq; trigesimi se-
cundi simul desineret. Vos, Cives Academiar,
quo-

quomodo lectande vobis matronæ sint, ab ea
xempli meo capite. Dum inter alia humanita-
tis officia, quæ præstanta & huic sexui sunt, si-
cuti vivæ, ita defunctæ, quod postremum roga-
tur, non denegabo, sed libens ipse ad condito-
rium, Dux & Caput vestrum, hodie comitabor.
Adest ergo frequentes, & bene valete.

P.R. d. 1. Julij 1638.



ad o-









Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn777525593/phys_0016](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777525593/phys_0016)



gna cum cura & diligenter ad
factum, ut amata, optataq; in
ab honestissimo Viro Joachim
Candido proboque cive, in domi
milium vigesimo tertio ætatis
cum quo biennium conjuncti
gnum atq; in gens experta mal
lestissimum, hactenus latenter
culos non evasurum, percussor
tere sibi, dum uterq; vesperi d
insperato corriperetur. Id quod
& præmaturæ mortis non posti
tit. Anno post, cum eluxisset;
jugum est ab eo, qui nunc exec
moestissimus viduus debet,
amoris contentionem, quantum te
drienninm convixit, adversus i
ullo felle, in exemplum optimi
transegit. Ex quo multas dolor
mo deponendi causas noster C.
Christianum se meminisse, & e
aliquando sequi se oportere in
multis cum adversitatibus conf
desist, quam cum virtue suæ, ani
cundi simul desineret. Vos, C.



ideoq;
nium,
fern/
ic fa-
deret,
, ma-
er scc.
Dei o-
s, à la-
t, ex
idinis
exti-
con-
nare
cum,
rqua-
absq;
igum
x ani-
t, nisi
plam
Quæ
prius
m i se-
mia,
quo-